

ת"פ 9641/01/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 9641-01-21 מדינת ישראל נ' פלוני

כבוד השופט אייל כהן	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
פלוני	

ב"כ המאשימה עו"ד אלימלך

ב"כ הנאשם עו"ד ו. כבוב

גזר דין

עניינו של גזר הדין בעונש הראוי לנאשם בגין השמעת דבר איום כלפי גרושתו.

כתב האישום וקורות ההליך

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן (במ/1), במסגרת הסדר שלא כלל הסכמה עונשית.

על פי כתב האישום בו הודה, במועד הרלבנטי היו הנאשם והמתלוננת גרושים מזה כעשר שנים. עוד במועד הרלבנטי, היה בנם של בני הזוג, יליד 2002 - קטין (להלן: "הקטין"). ביום 15.9.20 בשעת ערב, בעת שהמתלוננת והקטין נסעו ברכבה, התקשר הנאשם אל הקטין. הקטין מסר לנאשם כי הוא והמתלוננת בדרכם לערוך קניות. בשלב זה, בעוד המתלוננת שומעת את השיחה, איים עליה הנאשם באמרו: "אם יכנס מישהו זר לבית יהיה רצח, ושאמא שלך תשמע את זה... לאמא שלך לא יהיה בן זוג".

בהתאם הורשע הנאשם בעבירת איומים מכוח סע' 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעונש, ובטרם מתן גזר דין, מצאתי להורות על קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו של הנאשם. מחוות דעת הממונה עלה כי הנאשם כשיר לביצוע עבודות, במגבלה מסוימת.

עמוד 1

טיעוני הצדדים לעונש

3. **ב"כ המאשימה** טענה, כי הנאשם השמיע דבר איום המצוי "ברף העליון", וכי קיים משנה חומרה בכך שאיים כאמור באזני בנו הקטין. לשיטת המאשימה מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשים ועד ל- 15 חודשי מאסר בפועל. המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל 8 הרשעות קודמות, בגין נדון מספר פעמים למאסרים בפועל (המרשם הפלילי - **ת/1**). עניין של אלה בעבירות רבות, חוזרות ונשנות מתחום הזיוף והמרמה, כמו גם עבירות מתחום האלמ"ב, כלפי אותה מתלוננת: בשנת 2003 הורשע הנאשם בארבע תקיפות בת זוג, מהן אחת הגורמת חבלה, וכן במספר עבירות איומים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור והפרות הוראות חוקיות. בגין הרשעה זו נדון בין היתר למאסר בפועל בן 14 חודשים.
4. בד בבד, בעת ריצוי מאסרו הנ"ל, המשיך הנאשם בביצוע עבירות כלפי המתלוננת. בהתאם, הורשע בת"פ (רמלה) 1823-4-12 **מדינת ישראל נ' כבוב** (מיום 26.6.12 - **ת/2**), בכך שהתקשר למתלוננת ממקום כילאו פעמים רבות. בחלק משיחות אלה איים על המתלוננת כי יחריב את ביתה, כי לא ייתן לה מנוחה, כי לא יתן לה לחיות דקה וכי שום דבר לא יפריד ביניהם. בגין הרשעה זו נדון הנאשם בין היתר למאסר בפועל בן 87 ימים.
- המאשימה הפניתה לכך כי בגזר דינו הנ"ל (**ת/2**) התחשב בית המשפט בהבעת החרטה שהביע הנאשם בפניו, וצינה כי הנאשם אכן נמנע מליתן למתלוננת מנוחה, כפי איומו, בכך ששב ואיים עליה איום מושא הליך זה.
- עוד הציגה המאשימה פסיקה, המלמדת לשיטתה על כי העונש הראוי לנאשם הוא מאסר בן 8 חודשים לריצוי בעבודות שירות, וכן מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.
5. **ב"כ הנאשם** טען, כי עסקין בעבירה בודדת שנעברה בשנת 2020, וכי מאז לא נפתחו תיקים נוספים. עברו של הנאשם ישן, שכן הרשעתו האחרונה היא משנת 2012. הנאשם עבר כבר כפרת דרך משמעותית מאז. עוד ציין כי הנאשם הודה וחסך בזמן שיפוטי כמו גם בהעדת בנו. הנאשם נטל אחריות והפנים את הפסול שבמעשיו; הוא עובד כיום בחברת שליחויות ואינו מתגורר בקרבה למתלוננת. גם מחלוקת הקיימת בין השניים בסוגיה רכושית מצויה בישורת האחרונה. לשיטת הסניגור ראוי להסתפק בענישה צופי פני עתיד.
6. **הנאשם** בדבריו שב והודה, כמו גם הביע חרטה. עוד ציין כי המתלוננת מתגוררת עם בנות השניים, בגילאי 18 ו- 19 ובשל כך "אני בתום לב אמרתי לילד תסכים איתי שאף אדם זר לא צריך להיות בבית" (פ' עמ' 18 שו' 26). על אף אמירה זו שב והבהיר כי הוא אינו חוזר בו מהודייתו. הנאשם ביקש את התחשבות בית המשפט במצבו ובהיותו אב לילדים.

דין וגזירת הדין

7. **מתחם העונש ההולם** נקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך המוגן בעבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה מביצוע עבירת האיומים הוא ההגנה על גופה של המתלוננת, כמו גם ההגנה על שלווה נפשם שלה ושל בנה, שהיה קטין באותה עת.

9. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת האיומים מלמדת ככלל על מנעד ענישה רחב, הנע בין מאסר מותנה למאסר ממשי. להלן, באופן בלתי ממצה, מספר דוגמאות:

א. מאסרים בפועל בני מספר חודשים הושתו בנסיבות בהן הושמעו איומים כלפי מורה כי ייזרק רימון לביתו (רע"פ 3364/14 **מנצור נ' מדינת ישראל**, מיום 9.6.14); כלפי שוטר וראש עיר (רע"פ 4209/11 **שטרית נ' מדינת ישראל**, מיום 5.6.11; רע"פ 9057/12 **מצרי נ' מדינת ישראל**, מיום 4.3.13); כלפי שופטים (רע"פ 1825/11 **פינקו נ' מדינת ישראל**, מיום 9.3.11) וכלפי בת זוג לשעבר (רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל**, מיום 25.6.08). במקרה אחרון זה נדון הנאשם- בעל עבר פלילי- לאחר שמיעת ראיות, בין היתר, לשנת מאסר בפועל.

ב. לא אחת הושתו מאסרים לריצוי בדרך של עבודות שירות. כך למשל - ברע"פ 8062/12 **ברזק נ' מדינת ישראל** (מיום 9.2.14) אושר עונש מאסר בן 3 חודשים, לריצוי בעבודות שירות, בעניינו של מי שהורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים והעלבת עובד ציבור, אך זוכה מתקיפת שוטר;

ברע"פ 1867/12 **גולן נ' מדינת ישראל** (מיום 7.3.2012) אושר עונש מאסר בן חודש ימים, לריצוי בעבודות שירות, בעניינו של מי שהורשע לאחר שמיעת ראיות, בשתי עבירות איומים כלפי גרושתו.

בע"פ 32320-09-12 (מחוזי מרכז) **אספורמס נ' מדינת ישראל** (מיום 25.12.12) התקבל ערעור המערער בהסכמת המשיבה. המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק. המערער נדון למאסר בפועל בן 5 חודשים, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת בסך 8,000 ₪. בהסכמת המדינה הומר עונש המאסר במאסר לריצוי בעבודות שירות. יתר חלקי גזר הדין נותרו על כנם;

בת"פ (שלום רמלה) 6056-12-16 **מדינת ישראל נ' זוהר** (מיום 9.7.18), נדון עניינו של נאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים כלפי רופא בבית חולים, לאחר שלא היה שבע רצון מן ההמתנה בחדר המיון. הנאשם נדון למאסר בפועל בן 45 יום, לריצוי בעבודות שירות.

ג. במקרים אחרים הושתה ענישה צופה פני עתיד, בשים לב להעדף עבר פלילי ונסיבות מקילות של העושה והמעשה. ראו למשל: ע"פ (מרכז) 7032-05-16 **מדינת ישראל נ' מוסקוביץ** (מיום 31.5.16), שם התחשב בית המשפט לקולה בכך שהנאשם היה עצור משך כחודש וחצי; וכן- ת"פ (שלום רמלה) 2727-06-15 **מדינת ישראל נ' כהן** (24.2.16), שם התחשב בית המשפט לקולה

במצב רפואי שלאחר אירוע מוחי.

10. נסיבות ביצוע העבירה - העבירה בוצעה כאמור בנוכחות בנם, בעת היותו קטין. בנוסף, עצם השמעת האיום, כמו גם תוכנו ומאפייניו, מלמדים על רצונו של הנאשם לשלוט בחיי גרושתו גם בחלוף שנים רבות מעת שנפרדו. בכל אלה קיים משנה חומרה. מנגד, מדובר בעבירה בודדת וספונטנית, שנעברה בהבל פה, ומבלי שנפתחו לנאשם תיקים נוספים.

11. בהינתן כל האמור לעיל, מצאתי לקבוע מתחם הנע בין מאסר מותנה ולבין מאסר בפועל בן 12 חודשים.

12. **באשר לקביעת העונש המתאים בגדרי המתחם** - כאן ראוי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

לחומרה שקלתי את עברו הפלילי של הנאשם, אשר על אף היותו ישן, הרי בחלקו הוא נובע מעבירות חוזרות ונשנות כלפי אותה מתלוננת.

לקולה שקלתי את הודיית הנאשם במיוחס לו, חרטתו והחיסכון בזמן השיפוטי בשל כך; היות עברו הפלילי ישן למדי; חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה והשפעת העונש על מצבו הכלכלי והתעסוקתי.

13. בהינתן השיקולים הנ"ל, מצאתי כי מחד אין הצדקה להשית על הנאשם עונש המצוי בגדרו של תחתית המתחם, אך מנגד, אין להשית עליו מאסר ממושך לריצוי בעבודות שירות.

בד בבד מצאתי להשית על הנאשם פיצוי כספי בסך מדוד.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל בן חודשיים. המאסר ירוצה בעבודות שירות, בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה מיום 30.10.22. הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות ביחידת ברקאי- רח' לוחמי בית"ר 6, רמלה, ביום 28.12.22 בשעה 8:30.

2. מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים, שלא יעבור על העבירה בה הורשע.

3. פיצוי למתלוננת בסך 2000 ₪. הסך ישולם בתוך 60 יום שאם לא כן ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק. הסך יופקד בקופת בית המשפט והמאשימה תוודא כי המתלוננת תקבלו.

זכות ערעור כחוק, תוך 45 ימים, לבית המשפט המחוזי- מרכז.

ניתן היום, ה' כסלו תשפ"ג, 29 נובמבר 2022, במעמד הצדדים.